

മോക്ഷം

കാലം ചവച്ചു ചണ്ടി തുപ്പിയൊരുടലിലേ
പ്രാണനും പറന്നകന്നജ്ഞാതതീരം തേടി
കാവലായിരുന്നവരകന്നു കൈയും വീശി
കാണികളടുക്കുന്നു ജഡം കണ്ടു മടങ്ങാനായ്
ദുഃഖത്തിൻ മുഖപടമഴിച്ചു പരേതന്റെ
നിർജ്ജീവമുഖത്തർപ്പിച്ചു പിൻ വാങ്ങുന്നു ബന്ധുക്കൾ
മുറ്റത്തിൻ കോണിൽ ശോകം മുറ്റിയ ബുധജനം
തർക്കിക്കുന്നൊരുപക്ഷേ ദുഃഖം മറക്കാനാകാം
മകനും ധ്രുതിയിൽ ചുറ്റുമജ്ഞകൾ വിതറുന്നു
പരേതനുപരലോകത്തയ്ശ്വര്യം വിതയ്ക്കുന്നു
കാര്യസ്ഥനടുത്തെത്തി കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു മെല്ലെ
മാവൊന്നുവെട്ടണ്ടേ, അതേതെന്നു ചൊല്ലു വേഗം
മറുപടിയുരചെയ്തു മകനും നാട്ടാർ കേൾക്കെ
വലിയൊരു മരം തന്നെയായ്ക്കോട്ടെയചരന്നായി

(2)

വീട്ടുമുറ്റത്തേക്കുട്ടും കണ്ടുരസിച്ച് ചുറ്റു-
മോടിനടക്കുമ്പൊഴാ ബാലിക കണ്ടു ദൂരെ-
യാരോവെട്ടിവീഴ്ത്തുന്നു തേന്മാവിൻ വൻശാഖകൾ
ചിതറിത്തരിപ്പു ചുറ്റും പൂക്കളുമിലകളും
എതെത്തിനു വെട്ടുന്നിവരചരനിതറിഞ്ഞില്ലേ?

ഉടനേപൊയ്പറയട്ടെ, യവരെത്തടയാൻ വേഗം
 കണ്ണണിക്കുരുണിന്റെ നിറയുംനേത്രംതുട-
 ചുമ്മവച്ചോതീ താതൻ അവരതുമുറിച്ചോട്ടെ
 മുത്തശ്ശനേ നമുക്കു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കയക്കേണ്ട
 തൽക്കാലമതിനാ മാവിൻ പതനമതനിവാര്യം
 പകരമിനിയൊരു മരം നടാം നമുക്കതുമതി
 മകളിനിപ്പോയി മാത്രസവിധത്തിലിരുന്നോളൂ
 മാതാവിനോരം ചേർന്നിരുന്നപ്പൊഴും പിഞ്ചു-
 മാനസം മാവിൻ ചോട്ടിൽ ശോകമുകുമായ് നിന്നു
 എത്രയോ മധുരങ്ങൾ, ജെത്രയോ സുഗന്ധങ്ങൾ-
 ജെനിക്കായ് പകർന്നതീമാകന്ദമണിമുത്തശ്ശൻ
 അവിടെയിലപ്പായിൽ ശയിക്കും മുത്തശ്ശനേ-
 യറിയുകപോലുമില്ല,യില്ലല്ലൊ ഞാനൊട്ടുമേ
 മരിച്ച മുത്തശ്ശനു നാകം പുകാനെന്തിനീ
 തുടിക്കും ചൈതന്യത്തെ വെട്ടിവിഴ്ത്തുന്നു ഇവർ?
 കുരുവിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കിനി എവിടെയാണഭയമാ-
 ചെറുകിളികളും സ്വർഗ്ഗം പുകുമോ ഇതോടൊപ്പം?
 സ്വർഗ്ഗം മുകളിലാണെന്നമ്മപറഞ്ഞല്ലോ
 സ്വർഗ്ഗത്തിലേറാൻ മാവിലേറുകയല്ലേ വേണ്ടു?
 ഒരുപക്ഷെയിതവിടെ പുനർജനിച്ചേക്കാം, പക്ഷെ-
 യതിൻഫലംനുകരാനായ് സ്വർഗ്ഗത്തു പോകാനാമോ?

(3)

ദൂരെയപ്പോൾ മുഴങ്ങി, ഭീകരസ്വനം മാവിൻ
 പ്രാണൻപറിഞ്ഞുടലൊടിഞ്ഞുപതിച്ചൊരുഭീമാരവം

ഉള്ളം നടക്കുമാ, നാദമവളെ തളർത്തി, എന്തോ
തന്നുടലിങ്കൽനിന്നു പാഞ്ഞകന്നതുപോലെ
ഞെട്ടിത്തരിച്ചവളെഴുന്നേറ്റു; മുത്തശ്ശന്റെ
നിശ്ചലദേഹം കണ്ണിൽ തടഞ്ഞൊരു നിമിഷാർദ്ദം.
അകലെ നീലകാശം വിങ്ങിപ്പുകയുമ്പോലെ
യമല, മരതകപൂരമറ്റുവീണതിനാലോ
തറയിൽ തകർന്ന പൂച്ചെണ്ടുകളിലകളും
ഇടയിലമർന്നരഞ്ഞയുണിക്കായ് കണങ്ങളും
അതിനിടയിലവൾക്കായ് കാത്തുവെച്ചതുപോലെ
ഒരു മാനുഷം, ഓമലിന,ന്ത്യോപഹാരമാകാം
ഒരു സാന്ത്വനം തേടിയാപൈതൽ ചുറ്റും നോക്കി
യിതെന്തൽഭൂതമാരു,മീക്കൊലയറിഞ്ഞില്ലേ??
വീണ്ടും പോയ്, തന്മാതാവിൻ സവിധത്തിലിരുന്നവ-
ളുയരുമേങ്ങലടക്കാൻ കഴിയാതെ, കണ്ണീരോടെ
മാതാവുടലോടുചേർത്തുതടവീ പൂമ്പൈതലെ
'മോളെ നീ കരയാതെ, മുത്തശ്ശനായ് പ്രാർഥിക്കൂ'
ഏതു മുത്തശ്ശനായവൾ പ്രാർഥിക്കണമമ്മേ
ആയതുകൂടിചൊല്ലൂ അവൾക്കതറിയില്ലല്ലോ

%%%%%%%%%

കൃഷ്ണ